GRATIS S N
LIBRARY OF CONGRESS
SLAVIC READING ROOM
WASHINGTON DC 20540

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Пам'ятайте про Україну!

Ч. 166. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 30-го СЕРПНЯ 1986 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, AUGUST 30, 1986 No. 166. VOL. XCIII.

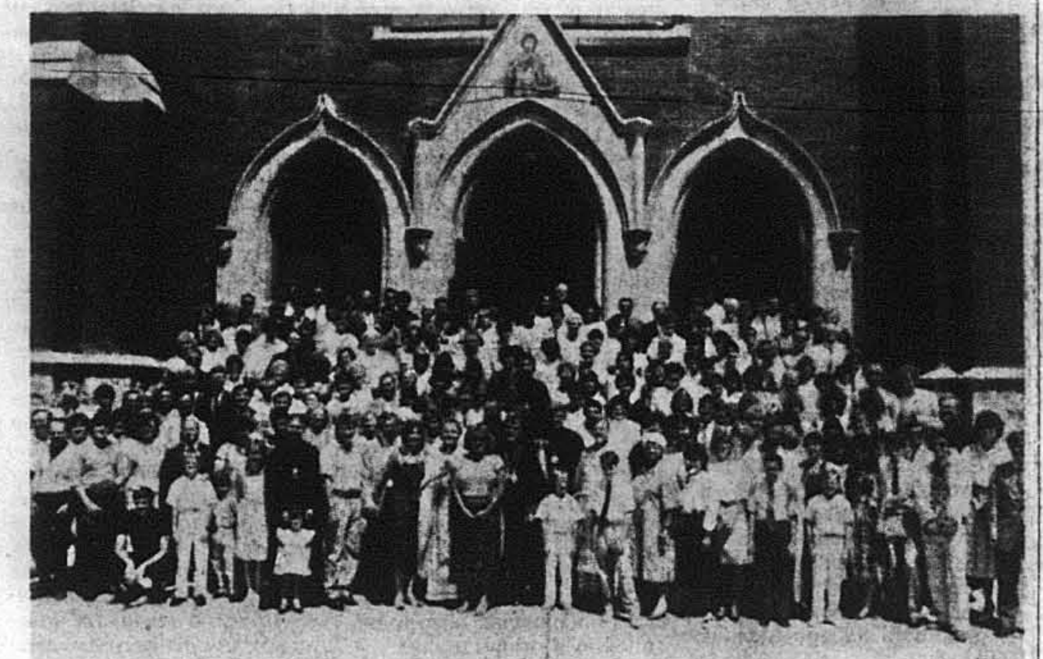
В ЧИКАҐО ВІДБУВСЯ 39-ИЙ З'ЇЗД УПЛІҐИ

Чикаго, Ілл. (Віктор Личик). — Від 23-го до 27-го липня 1986 р. в Чикаго відбувся річний 39-ий З'їзд Української Православної Ліґи ЗСА. У ці дні делеґати з цілої країни прибули до готелю Маріотт у центрі міста, щоб обговорити біжучі справи Ліґи та взяти участь у різних заняттях та імпрезах, пов'язаних із конвенцією. Співгосподарями З'їзду були; старший відділ Ліґи при катедрі св. Володимира в Чикаго та старший і молодший відділи Ліґи при парафії св. Андрія в Блумінґдейлі, Иллиной.

Українська Православна Ліґа була зорганізована за постановою VII -го Собору УАПЦеркви в 1946 р. зі завданням поширити знання про Українську Православну Церкву, зацікавити молодь церковними справами, заохотити її брати участь у житті Церкви,видавати та розповсюджувати літературу про Україну, її Церкву та історію. УПЛіґа, працюючи під гаслом „присвячена нашій Церкві, віддана її молодь", широко розгорнула свою діяльність і сьогодні нараховує приблизно 30 відділів в Америці. В 1961 р. був заснований Молодший Відділ Ліґи для молоді у віці від 13 до 18 років, який тепер має біля 20 відділів.

На З'їзд прибуло понад 300 учасників зі старших і молодших відділів (священиків, делеґатів, заступників і гостей), а всі імпрези, пов'язані із конвенцією, чисельно підтримували українці з Чикаґо й околиці.

Впродовж трьох днів було проведено ділові сесії, які почалися у четвер, 24-го липня, після Служби Божої. На цих сесіях були присутні Преосвященні Владики Архиєпископ Константин і Єпископ Антоній та численне духовенство.Сесії очолював голова УПЛ в ЗСА Еміль Скоципек з парафії св. Михаїла в Геммонд, Індіяна.

Учасники З'їзду Української Православної Ліґи.

На нарадах делеґати обговорювали та оцінювали діяльність Ліґи за минулий рік та робили пляни на майбутнє. У резолюціях, яких було біля 35. Ліґа, між іншим, підтримала дальший розгляд справи українського моряка Мирослава Медведя, як теж відкриття нового американського консуляту в Києві надіючись, що ця установа зможе краще познайомити американців із життям в Україні та довідатися більше про ядерну катастрофу в Чорнобилі. Ліґа вирішила щорічно відзначати 25 квітня, день цієї катастрофи, спеціяльними молитвами, щоб пам'ять про це нащастя ніколи не забувалась.

Ліґа виступила теж проти використовування совєтських документів в американських судах і осудила також вандалізм і пошкодження бібліотеки ім. Симона Петлюри в Парижі.

УПЛ проситиме Консисторію УПЦеркви виробити пляни на побудову старечого дому для членів нашої Церкви, а всіх членів Ліґи заохочує і просить щедро жертвувати на цю ціль.

У своїх рекомендаціях З'їзд постановив поширити й поліпшити освітню працю й видавничу діяльність. У ліґових виданнях вирішено присвятити більше місця для українського мистецтва у всіх його видах і розповсюджувати ці інформації між неукраїнцями, щоб таким чином зацікавити їх і познайомити з українським життям і культурою.

Комітет Ліґи для відсвяткування Тисячоліття, який вже декілька років веде підготовчу працю до цього величавого свята, зокрема заохочує всіх православних українців духово підготовити себе до 1000-ліття. Він поробив усіх старання, щоб поглибити свідомість цього святкування між українцями і неукраїнцями.

Другого дня нарад його Преосвященство Архиєпископ Константин виголосив промову на тему гасла З'їзду „Любім один одного". Владика звернув увагу усім присутнім на те, що цей заклик має два джерела. Він зустрічається в Євангелії св. Йоана, де Ісус каже, що тільки через любов один до одного світ буде знати, що ми Його учні. Подруге, ця фраза вживається також у Божественній Літургії св. Йоана Золотоустого, де священик закликає всіх любити один одного, бо тільки виконання цієї заповіді дає нам право (як каже наступне речення Служби) „визнавати Отця, і Сина, і Святого Духа, Тройцю Єдиносущну і Нероздільну".

В суботу, 28-го липня, Владика Антоній, будучи на З'їзді Ліґи перший раз як єпископ, говорив до присутніх про воскресне самообмеження людини і як його можна перебороти.

В останній день ділових сесій, тобто в цю ж суботу, відбулися також вибори нової управи, на яких Еміля Скоципека переобрано на голову УПЛіґи на наступний рік.

(Закінчення на стор. 4)

Українці є також у Фінляндії

Мюнхен, Німеччина (П. Г.). — Часто згадується про українців у Скандинавії до якої належить і Фінляндія. На жаль, дотепер про декількох наших людей у цій країні ми знали дуже мало. Не йдеться тут про те, що деякі українці в Скандинавії живуть коло 2,500 кілометрів від осідку свого Апостольського Екзарха преосвященного Владики Платона Корниляка в Мюнхені, ані що їх душпастир о. шамбелян Йосиф Казанова-і-Мартопель тільки на тисячу кілометрів ближче них, але про інше.

Фінляндія, хоч парляментарна й незалежна республіка, зважаючи на політичне сусідство до Совєтського Союзу, країни, що мусить якоюсь мірою співіснувати з СРСР, бо ділить її від нього кордон 1,000 кілометрів довгий.

В кінці минулого та початком цього століття емігрували українці нелегально до Фінляндії з царської Росії. Велике число з них прибули сюди після Першої світової війни. Було найбільше втікачів з відомих Соловків. Більшість з них переїхали потім до ЗСА, Канади та інших країн. Деякі прибули до Фінляндії на початку Другої світової війни. До 1939 року тут плекали культурне національне життя, друкували навіть і українські книжки.

Тепер українці в цій країні розпорошені й незгуртовані. А коли два роки тому вони ввійшли до юрисдикції Апостольської Екзархії в Мюнхені, першим старанням Владики Екзарха Платона було, щоб з ними нав'язати стосунки. Не проста справа, але доброю волею вдалося і це зробити. Відвідавши нещодавно українську громаду в Швеції, о. Йосиф, парох і для українців у Фінляндії, яких ще не бачив і вони його також, виїхав го Гельсінкі. Перед тим дістав інформації від наших людей у Швеції, як найкраще віднайти когось з українців. І вдалося. Отець Йосиф мав зустріч з двома родинами. Був це зворушливий момент: ці люди не бачили свого українського священика ще від 1939 року, коли воєнне лихоліття занесло їх до цих країв. У розмовах з ними вони пригадали собі Рідні Землі, наш прегарний церковний обряд Не забулися ще й мелодії церковного співу. Від них о. Йосиф довідався, що в цій країні, без огляду на складне життя, є ще українці, що не забули про своє походження.

ШКОЛА ОСУМА РОЗПІЧНЕ НАВЧАННЯ

Ню Йорк. — Школа Осередку СУМА розпічне навчання Службою Божою в церкві св. Юра в суботу, 13-го вересня о год. 9-ій рано. Збірка всіх учнів о год. 8:30 рано в приміщенні школи при 136 Друга авеню. Учні прибудуть в народніх строях. Після Богослужби навчання по клясах триватиме до години 12:45. Вписи до садочка і школи, від першої до 12-ої кляси, відбуватимуться кожної суботи у вересні від 9-ої години рано до 12:45 по полудні в Будинку ОУВФ (третій поверх).

ДОПОВІДЬ А. КЕЙБІДИ

Мейплвуд, Н. Дж. (А.К.). — Місцевий Комітет 100-ліття Статуї Свободи продовжуватиме святкування лекцією Кейбіди, головного радного УНСоюзу на тему „Досвід мейплвудського іміґранта і брама волі", що відбудеться 10-го вересня ц.р., о год. 8-ій в будинку міської управи.

В програмі вечора: виставки з життя українських іміґрантів, промови і висвітлення 30-хвилинного фільму „Мрії про далекі береги" Участь беруть: Дора Рак, д-р Ігор Зєлик і Володимир Баранецький, мешканці Мейплвуду.

У Вашінґтоні почалися американсько-совєтські переговори

Вашінгтон. — Тут почалися американсько-совєтські переговори з приводу „гарячих точок" плянети, в яких інтереси держав-налпотуг вступають в сутички між собою.

На переговорах представники Совєтського Союзу і З'єднаних Стейтів Америки обговорюють становище в Центральній Америці, на Близькому Сході, на півдні Африки, в Камбоджі, Кореї і Афганістані.

Совєтську делеґацію очолює заступник міністра закордонних справ Анатолій Адамішин, американську — заступник державного секретаря з політичних справ Майкл Армакост.

Реґіональні проблеми представляють собою один з чотирьох аспектів нинішнього міжнародного становища, які будуть обговорювати 19-го 20-го вересня державний секретар ЗСА Джордж Шулц і міністер закордонних справ СССР Едуард Шеварднадзе. Сторони уже відбули переговори з трьох інших аспектів — редукція зброєнь, культурний обмін і права людини.

Переговори з реґіональних проблем ведуться уже два роки. Остання зустріч, присвячена Афганістанові, відбудеться незабаром у Москві. Одночасно у Вашінґтоні зустрінуться совєтські і американські спеціялісти з проблем обмеження зброєнь, які вже зустрічалися на підмосковному літниську Міністерства закордонних справ СССР.

ЗСА слідять за діями М. Каддафі

Лос Анджелес. Виступаючи перед репортерами, речник Білого Дому Лерріі Спікс заявив, що З'єднані Стейти Америки уважно слідкують за діями полковника Муаммара Каддафі і вони мають всі підстави вважати, що лівійський диктатор не відмовився від терористичних плянів, спрямованих перш за все проти американських інтересів.

Л. Спікс ухилився від відповіді на запитання, які саме докази має вашінґтонська Адміністрація. Він сказав, що це порушило б секретність джерел інформації американської розвідки. В той же час Спікс категорично заперечував твердження про те, що З'єднані Стейти просто шукають претексту для нового бомбового удару на лівійські об'єкти. „Нашою метою є не спровокувати Каддафі, а попередити його від необдуманих дій", — сказав Спікс.

Західні спостерігачі розцінюють як підготову до удару на Лівію прибуття на англійські бази 18 бомбардувальників „Ф-111", таких як ті, що брали участь у квітневому налеті.

Речник Пентагону заявив однак, що бомбардувальники „Ф-111" візьмуть участь в запляновавих НАТО маневрах під кодовою назвою „Північне весілля". Маневри відбудуться від 29-го серпня до 19-го вересня. В них візьмуть участь 35,000 військовослужбовців з десяти країн.

Крім попередження про те, що ЗСА не задумуючись застосують військову силу, якщо Каддафі вчинить ще хоч одну терористичну акцію. Адміністрація Білого Дому має намір добитися, щоб европейські союзники вдалися до більш суворих санкцій проти Лівії.

Виступаючи в Москві на пресовій конференції, речник міністерства закордонних справ СССР Геннадій Герасімов заявив, що делеґація Совєтського Союзу яку очолює заступник голови президії Верховної Ради Пйотр Демічев, прибуде в Тріполі 1-го вересня і візьме участь у святкуванні 17-річчя лівійської революції. За словами Г. Герасімова, поїздка такої делеґації свідчить про те, що Совєтський Союз підтримує полковника Каддафі.

Герасімов обвинувачив З'єднані Стейти Америки в тому, що вони використовують Лівію для своєї антитерористичної кампанії. „Американська Адміністрація намагається представити Лівію як терористичну державу, — сказав Герасімов. — Лівія сама є жертвою агресії, і ми підтримуємо її справедливе бажання захистити свій суверенітет".

У СВІТІ

БЛИЗЬКИЙ ДО УРЯДОВИХ кіл єгипетський журнал „Аль Муссавр" повідомив, що президент Єгипту Госні Мубарак і прем'єр-міністер Ізраїля Шімон Перез зустрінуться в Александрії 10-го або 11-го вересня. Вони підпишуть угоду про район Таби, при підписанні якої буде присутній державний секретар ЗСА Джордж Шулц. Журнал розповів також, що після зустрічі Мубарака і Переза Єгипет пішле в Ізраїль свого амбасадора. Єгипетський амбасадор був відкликаний з Ізраїля у вересні 1982 року на знак протесту проти різні в бейрутських таборах Сабра і Шатила для палестинських втікачів, влаштованої ливанськими християнами, яких підтримував Ізраїль. Лідери урядів Ізраїля і Єгипту не зустрічалися від 1981 року, коли тодішній єгипетський президент Анвар Садат приймав у Єгипті прем'єр-міністра Ізраїля Менахема Беґіна. Незабаром після цієї зустрічі Садат був вбитий.

МІНІСТЕР ЮСТИЦІЇ Мехіко Серґіо Ґарсія Рамірез оголосив, що 11 поліціянтів визнані винними в арешті агента американського управління боротьби з наркотиками Віктора Кортеза і в поганому поводженні з ним. Однак в повідомленні С. Раміреза нічого не сказано про те, що заарештованого американця тортурували. В. Кортез і його інформатор були заарештовані 13-го серпня. Їх тримали в одному з відділів поліції міста Ґвадаляхара більше як шість годин і відпустили лише після того, як в справу вмішалася амбасада ЗСА в Мехіко. На тілі Кортеза були рани, як він твердить, від тортурувань. В заяві Раміреза сказано, що поліціянти, які заарештували Кортеза, хотіли лише встановити особу заарештованого і, зробивши це, відпустили його. На думку речників американських властей, визнаних винними мехіканських поліціянтів чекає досить м'яка кара.

УРЯД САЛЬВАДОРУ відкинув можливість того, що антисандіністські партизани будуть проходити підготову на території країни. Таким чином Сальвадор став третьою країною, яка відмовилася дозволити американцям займатися підготовою антисандіністських партизанів. Раніше Панама і Гондурас уже заявили, що не дозволять використовувати свою територію для навчання партизанів, які ведуть боротьбу з сандіністським урядом Нікараґуа. Речник Державного департаменту Чарлз Редман відмовився прокоментувати заяву уряду Сальвадору. На думку багатьох представників Адміністрації Роналда Реґена, антисандіністські партизани можуть проходити підготову на військових базах ЗСА.

МОСКОВСЬКИЙ ЖУРНАЛ „Новоє Время" повідомив про призначення 51-річного Олєга Пєресипкіна новим ректором Дипломатичної академії. Західні репортери пов'язують призначення О. Пєресипкіна з недавнім виступом першого секретаря московського міського комітету КПСС Боріса Єльцина, який різко критикував систему прийняття на навчання в академію і в Московський інститут міжнародних відносин. В ці престижеві навчальні заклади у більшости випадків приймаються діти високопоставлених партійних і дипломатичних чинників. Пєресипкін вважається спеціялістом у справах Близького Сходу. Від 1980 до 1984 року він був амбасадором у Ємені, а від 1984 року амбасадором у Лівії.

ПОКЛОНИЛИСЯ ТІНЯМ ГЕРОЇВ БУКОВИНСЬКОГО СЛАВНОГО КУРЕНЯ

(Репортаж Людмили Волянської)

Кергонксон, Н. Й. — Цього 1986-го року Божого, що визначений Світовим Конґресом Вільних Українців як Рік Українського Воїна, і в день Спаса — Преображення Господнього, у вівторок, 19-го серпня, українська кергонксонська православна громада, разом з гістьми інших українських віровизнань, вшанувала українських вояків урочисто й святково. В цей день сюди прибув Дорогий Гість, новонаречений 10 місяців тому в єпископи Блаженнішим Митрополитом Мстиславом, Владика Антоній (в миру о. Іван Щерба), щоб відзначити в особливий спосіб пам'ять Героїв-воїнів України, які полягли в нерівних боях з лютим окупантом нашої Батьківщини — червоною Москвою. Урочистості розпочалися Службою Божою у „Вояцькій святині", каплиці-церковці свв. апостолів Петра і Павла, побудованій власноручно полковником Петром Войновським в пошану вояків Буковинського Куреня, якого полк. Войновський був командиром.

Серед мальовничої пишної природи Кетскильських гір у прегарний ясний день, на 10-ту годину ранку перед каплицею — Вояцькою святинею — зібралися численні вірні та громадяни Кергонксону й гості з багатьох інших міст стейту Ню Йорку, в очікуванні Владики Антонія, що ось-ось мав появитися в почеті священиків.

Преосвященний Антоній, титулярний єпископ міста Ню Йорку, Вікарій Митрополита УАПцеркви для спеціяльних доручень, після привіту його хлібом-сіллю від господаря церковці полк. П. Войновського та від голови Церковного комітету православної парафії Кергонксону церкви св. Володимира Василя Цимбала, — прийняв привіт перед сходами до притвору від настоятеля церковці отцямитрата Володимира Базилевського, і розпочав Службу Божу, до якої стали ще два священики — отецьпротоієрей Сергій Непріль і о. Константин Калиновський, діякон Олександер Гавкін та вівтарні хлопці — Богдан і Андрій Базилевські, внуки і полк. Петра Войновського і о. митрата В. Базилевського. У церкві під час Служби Божої був присутній парох місцевої української католицької церкви св. Тройці о. Михайло Харина. Молитовно співав мішаний хор під орудою проф. Володимира Бакума, скріплений співаками й співачками з Троїцької церкви, з місцевого хору „Золотий Гомін", а навіть з Ґлен Спею, Ню Йорку, Олбані та з Джансон Сіті.

В короткій зворушливій проповіді Владика Антоній висловив подив і признання діяльному й невсипущому будівничому церковці та ініціяторові й організаторові цього пам'ятного свята полковникові П. Войновському, не забувши згадати головних „призвідців цього торжества" — славних лицарів України, які поклали свої буйні голови на жертівник Нації у боях за Державність, та живих українських ветеранів, які й досі високо тримають — зокрема воярство Буковинського Куреня — прапор визволення і свободи, починаючи з часів Другої світової війни. Для вояцької непроминальної слави і вічної пам'яті перед церковцею, недалеко в гущі гарного гаю здвигнено Хрест, де відправив Владика Антоній Панахиду за душі поляглих героїв-воїнів. Асистували Єпископові отці духовні, що й на Службі Божій, та о. М. Харина, католицький парох Кергонксону. Побіля Хреста, як і під час Служби Божої раніше, стояла Почесна стійка комбатантів Об'єднання бувших Вояків Українських Армій, Дивізії „Галичина", „Буковинського Куреня" та гетьманського Товариства Запорожців ім. полк. Петра Болбочана зі своїми прапорами. Радувала очі всіх присутніх наявність на урочистості немалої кількости української молоді, бо тут на почесній стійці була група сумівської молоді під проводом мгр Осипа Рожка з прапором вишкільного табору „Борці за Правду" ім. Головного Отамана Симона Петлюри, а студентка Ганя Клим та студент Данило Дзядів тримали ікону Запорозької Охтирської Богоматері. Після Панахиди численні вірні приступили до Владики по благословення і до традиційного посвячення овочів-садовини, після чого господар полк. П. Войновський попросив усіх до спільної трапези, яка чекала на учасників Свята на Союзівці в літній їдальні Гостинниці.

Тут за прибраними столами можна було бачити багатьох чільних громадян Кергонксону й околиці, представників організацій та парафіян обох (чи навіть трьох) українських церков. Перед спільним обідом полк. Петро Войновський перевів Апель в пошану померлих Побратимів зброї з коротким словом про те, що „Дорогі й святі імена славного героїчного минулого бережемо не тільки в своїм наболілім серці, але й заховуємо їхні діла в пам'яті та взоруємося на них сами й навчаємо цього ж своїх нащадків". Співом „Журавлів" — „Видиш, брате мій, ..." та національним славнем „Ще не вмерла Україна" закінчено Апель і розпочато обід, на якому отець-митрат Володимир Базилевський в асисті Івана Куравського, церковного повіреного, провадив програму, попросивши Владику відмовити молитву. Преосвященний Владика покликав усіх проспівати Христову молитву „Отче наш", що й було вчинено.

В час обіду представники „Архіву Українських Січових Стрільців" показували деякі цікаві й унікальні експонати-побільшені фотографії, відозви та плякати з вояцького життя Усусусів; ці матеріяли мають бути приміщені в музеї Січових Стрільців. При огляданні цих прецікавих пам'яток не один і не одна жалкували, що не було часу їм приділити більше уваги, що слід обов'язково зробити колись пізніше. Та найбільшою окрасою цієї програми Вояцьких святкувань був виступ з промовою-спогадом 93-річного полковника Петра Содоль-Зілинського, кадрового старшини ще царської імперіяльної армії, потім бойового старшинисотника Української Армії, щедро декорованого особливо за героїзм під час Кримського походу фронтовика, колишнього в'язня Домб'я, організатора й голови гетьманського Товариства Запорожців ім. полк. Петра Болбочана, сина козацького роду Наддніпрянської України і безмежно відданого національній

(Закінчення на стор. 3)

В АМЕРИЦІ

ЛЮТЕРАНСЬКА ЦЕРКВА В АМЕРИЦІ, яка нараховує 5.3 мільйона вірних, зробила ще один крок в напрямі модної всюди тепер інтеґрації, проголосивши, що в її керівних органах повинно бути 50 відсотків жіноцтва, а 10 відсотків резервується для членів, „колір яких не є білий, або рідна мова яких не є англійська". Дотримування цих квот вимагатиметься від крайових асамблей, крайових церковних рад, комітетів та лав мужів довір'я. Лютерани не перші, що стосуватимуть принцип квот у своїй Церкві, бо квоти притримується вже довгі роки, наприклад, так звана „Юнайтед Чирч ов Крайст".

СПОСТЕРЕЖЕНО В АМЕРИЦІ в останніх роках, що працюючі мають тенденцію тепер відходити раніше на емеритуру, як це було колись, особливо працівники-чоловіки. Нові числа з Департаменту праці кажуть, що кількість чоловіків, які ще працюють після віку 60-64 років, впала протягом останніх п'яти років, від 61-го відсотка до 55-ти відсотків, а працюючих мужчин-робітників у віці від 55-ти років до 59-ти є на праці трохи менше, як чотири п'ятих усієї кількости працюючих. Як знаємо, тепер усім працюючим можна лишатися на посадах і при варстатах до 70-го року життя, проте добрі пенсії (не тиск працедавця) заохочують робітників до ранньої емеритури, щоб потім на дозвіллі „уживати життя", — пише „Ю.С.Ньюз енд Ворлд Ріпорт" з 1-го вересня ц.р.

ЛЕҐІОНЕРСЬКА ХВОРОБА знову дала про себе знати цей раз у стейті Віскансин, де в останньому місяці захворіло 23 особи, а п'ятеро людей померло. Майже всі хвороби скупчені в терені площею 15 квадратових міських бльоків в м. Шебойґан, робітничому дистрикті Віконсину. Хворі походять з усіх вікових груп, від 30-ти років до 92-го. Щоб боротися з цією недугою, здоровельні чинники стейту переводять перевірку в загроженій околиці всіх охолоджувальних систем по будівлях, водяних розпорошувачів-головок душів по лазничках, приладів для реґулювання вологости („гуміліфаєр'ів") та подібного приладдя, що жене в повітря приміщень вогке повітря чи пару, бо, здається, це таким способом поширюються заразки леґіонерської недуги серед населення.

У зв'язку зі святом Дня Праці „Свобода" не появиться у понеділок, 1-го вересня. Чергове число газети друкуватиметься у вівторок, з датою середи, 3-го вересня. У понеділок бюра Головної Канцелярії УНС і видавництва „Свобода" будуть закриті.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Subscription: 1 year $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members: $7.50 — 6 months, $15.00 — 1 year. Change of address - $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda"

Postmaster: Send address changes to:

"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу $7.50 на 6-місяців, $15.00 — на рік. За кожну зміну адреси — $1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

День Праці — День відпочинку

Перший понеділок у вересні — День праці — є обов'язуючим для всіх стейтів Америки леґальним святом. Формально — це свято всіх працюючих людей, фактично, це за традицією, кінець вакаційного сезону і започаткування всього того державного і громадського життя, яке відбувається осінню і зимою. Це діється без уваги на календар і погоду. Бо у вересні на сході Америки бувають ще спеки, так само як у березні, коли в Україні селяни вже сіють, бувають тут сніговії. Але День Праці — це наче межовий стовп для всіх вакаціонерів, для школярів і службовиків, для всіх працюючих людей. Щоб облегшити їм жаль за минулим літом — законодавці свідомо призначили те свято на понеділок. Разом з минулими неділею і суботою — це триденний вільний від праці час, це один із кількох в Америці „довгих кінців тижня". Неґативна сторінка цієї традиції це те, що в тому довгому „кінці тижня", що його мають американці на День Праці, теж традиційно, щорічно гинуть в автомобільних катастрофах триста до п'ятсот осіб, гинуть в наслідок занадто великої швидкости, в наслідок підхмелення чи запаморочених наркотиками водіїв, або в наслідок легкодушних юнаків за кермою, які прагнуть показати себе „героями", коли потискають ногою педал швидкости, не сповільнюють на закрутах і не звертають уваги на довкільний автомобільний рух.

Американський День Праці — це відповідник колишнього европейського першотравневого робітничого святкування. Тепер це традиція спотворена в Совєтському Союзі, де і 1-ий травень — це маніфестація чи демонстрація совєтської збройної сили, коли — то державно-партійні достойники приймають на трибуні на Червоній Площі дефіляду різних родів зброї — піхоти, панцерних возів, ракет і гармат. Для декорації маршують за військом зігнані з фабрик робітники і зорганізовані поліцією комсомольці та шкільна дітвора. Таким чином колишній першотравневий маніфестаційний похід робітників в Европі перемінився в карикатуру, як скарикатуризовано там усе життя.

Це була добра і гарна ідея американських законодавців, які встановили День Праці, який охоплює не тільки робітників і службовиків, за американською характеристикою людей у „синіх" і „білих" сорочках, але взагалі всіх людей, причетних до праці, включно з працедавцями. Коли ж вони у Дні Праці не думають про працю, а про відпочинок — то це теж добре. Бо це людська річ і сама природа так створила, що людина поруч із працею вимагає і потребує відпочинку.

А проте з Днем Праці розпочинається, як сказано, новий сезон. Скінчився вакаційний відпочинок, скінчився той час, коли принишкла громадська праця, бо люди роз'їхались, втікаючи від розпечених асфальтових вулиць та кам'яних будинків, щоб подихати зеленню заміської природи чи втішатися річками і морем. Кожна приємність має свій кінець. День Праці — це кінець приємности місяців липня-серпня і це скрізь початок нормальної праці. Школа ще не розпочинається зараз після Дня Праці — в різних містах і різних типах школи новий шкільний рік має різні терміни. Але навіть тоді, коли початок науки у народних (вселюдних) школах трохи пізніший та коли в університетах і коледжах початок студій здебільша у жовтні, День Праці диктує усім їм уже приготовлятися до нового етапу їхньої шкільної освіти. Тому про День Праці можна сказати, що „З журбою радість обнялась" — і так має бути, бо така не тільки традиція в Америці, але такий закон природи.

Лев Яцкевич

ДВІСТІ ЛІТ РОСТУ АМЕРИКИ

У тому самому році, коли Катерина II, після зруйнування Запоріжжя, роздавала запорізькі землі московським вельможам, 56 представників американських колоній зустрілися у Філядельфії, щоб вчинити акт державної зради проти його величности англійського короля Джорджа III.

Документ, що кожен з тих представників власноручно підписав у пропам'ятний день 4-го липня 1776 року, становив проголошення Незалежности молодої американської республіки (ЗСА) та індивідуальної свободи кожного її жителя.

Нова американська республіка складалася з 13-ти колоній, розташованих стомилевим поясом вздовж побережжя Атлантійського океану, від Мейну до Джорджії. Це була своєрідна держава, що нараховувала два й пів мільйона жителів, між якими не було, ні вбогих ні багатих.

Історія Америки — це історія постійного росту і змін. Першим етапом цього росту було поширення американської території на т. зв. Дикий Захід або „фронтірс" (пограниччя), що починалися, дослівно, на західніх границях з'єднаних колоній. Вони становили густий, непрохідний ліс, сповнений червоношкурих індіян та диких звірів.

У ту лісову пущу йшов перший американський піонер з жінкою, коровою та сокирою в руках. Здобування нової території, шляхом випалювання лісів, було не тільки небезпечним, але до деякої міри, одчайдушним завданням, яке вимагало від нових поселенців великої сили, витривалости та відваги. І саме тим прикметам мешканців молодої американської республіки та їх побратимів, европейських імігрантів, що приїжджали до Америки за волею та землею, завдячують ЗСА поширення своєї території від Атлантику до Пацифіку за нецілих 100 років.

В тому часі, в Европі культура виявляла буйний розквіт. Людвіґ Бетховен скомпонував свою першу симфонію, в Римі побудовано оперний театр, а французький скульптор Дж. А. Гудон виготовив погруддя Вольтера, Мольєра та Руссо. У Великобританії Джеймс Ватт винайшов чи пак удосконалив паровий рушій, який започаткував Індустріяльну Революцію, позначену переходом сільського господарства та хатнього промислу до фабричних міст.

В американських колоніях Великобританія не дозволила на розвиток промислу, але подих Індустріяльної Революції дав поштовх до його бурхливого розвитку в новоствореній республіці, яка в дуже короткому часі, не тільки дігнала, але й перегнала Европу.

Вистачить згадати такі прізвища американських винахідників, як Роберта Фултона, винахідника парового судна, Фича, Олівера Івенса та Стівензона, засновників американського парового судноплавства та залізниці, Кира МекКормика, винахідника механічної жниварки та Ілая Вітні, винахідника пристрою до чищення бавовни, щоб мати уявлення про його спонтанний розвиток.

Цей спонтанний розвиток індустрії молодої американської держави перервала Громадянська війна (1861-1865). Але з тієї війни ЗСА вийшли, не тільки переможно, але стали теж сильнішими та потужнішими, ніж раніше. Громадянська війна (між північними та південними стейтами) вимагала, не тільки багато людських жертв але й великої кількости воєнних матеріялів, постачаня яких було не під силу молодій республіці. Тому воно перейшло в приватні руки різних підприємців та спекулянтів, які доробилися на тій війні фантастичного майна. В той спосіб постала в ЗСА нова верства мільйонерів-капіталістів, яким до речі, Америка завдячує свій дальший ріст та метаморфозу з рільничої на промислову країну.

Доба між 1865 та 1900 роками — це в першій мірі доба самодіяльних винаходів, які створили в цілій Америці небувале багатство та піднесли високо її життєвий стандарт. Маю тут на думці такі винаходи, як телеграф (Морзе), електричну жарівку (Едисон), телефон (Белл), фотографічну плівку (Істман), вулканізацію гуми (Ґудір), літак (брати Райти), радіо (Марконі), машину до писання (Ремінґтон), вагони-рефриджерейтори (Тіффані), залізничу повітряну гальму (Вестинггавз), та багато, багато інших.

Після Першої світової війни наступає монополізація промислу та динамічний розвиток двох нових ділянок індустрії, які заволоділи всеціло не тільки Америкою, але цілим світом. Маю тут на увазі автомобільний та фільмовий промисл. А поряд з розвитком тих двох промислів Америка висувається на головне місце у світовому експорті пшениці та сталі.

Але справжню революцію в розвитку американської технології створила Друга світова війна винаходом телевізії, радару, транзистора, компютора, ракетного рушія та атомної енергії. Але поряд з високою технологією ЗСА здобувають також великі досягнення у світовій науці. Американські вчені, що досі навчалися та закінчили свої студії докторатами в Европі, починають поволі здобувати нобелівські нагороди, головно в природничих ділянках знання, витискаючи поволі німців, англійців та французів на задній плян. Перед Другою світовою війною найбільш престижевими високими школами у світі були Висока Технічна Школа (Technische Hoch-

(Закінчення на стор. 3)

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про лінію найменшого опору

Ах, як воно легко іти по цій лінії! Нічого не вимагати від себе, про ніщо не старатися, а так лиш іти, кудою хвиля несе.

Якось, звичайно, так буває, що ця лінія найменшого опору тягне кожного вниз — але це вже її привілей.

Про цей власне напрям вниз, який так принадливо тягне довелося нам саме в цих днях говорити із представниками т. зв. „молодшого покоління". Воно вже і не так дуже „молодше", бо діти їхні уже підростають, але все ж в порівнянні з нами — це молоді люди — які, як і ми, турбуються дальшою долею української спільноти. Темою розмови та їхньої журби була знову, як це часто буває, проблема вживання української мови. Саме кінчаються літні вакаційні місяці і була нагода побувати на українських скупченнях, чи то над морем у славному Вайлдвуді, чи на Союзівці, чи в Гантері, чи відвідувати дітей на одному із таборів молоді. І ось при цій нагоді наші співрозмовники ствердили, що цього літа справа вживання української мови була ще гірша як досі (за малими винятками). Біда у тому, — ствердили вони, — не що діти зправила уживають у розмові поміж собою неукраїнської мови, а це, що батьки і то звичайно, навіть коли обидвоє українці, звертаються до своїх дітей по-англійськи.

Можна було почути від відвідувачів, які зайшли до шатра на юнацькому таборі, де саме перебували батьки мешканців шатра що там усі, без винятку говорили між собою і до своїх дітей англійською мовою.

Ось зустрічаються над водою великі українські групи батьків і дітей і знову це саме — батьки провадять розмову з дітьми англійською мовою, хоча коли говорять зі знайомими, які послідовно вживають української мови, зовсім добре цією мовою з ними порозумаваються.

Ось заходять до ресторану при дорозі і відразу за порогом, навіть не завагавшись, переходять на англійську мову в розмові з українським товариством і зі своїми дітьми.

Чому це так? Як можемо вимагати від молоді і дітвори знання української мови, коли їхні батьки самі зовсім про це не дбають? Та ж сьогодні, коли вже в ЗСА плянується і дискутується над потребою двомовности в міських школах, коли тут на вулицях чуємо стільки еспанської, китайської та інших мов, тож хіба — це сором уживати нашу мову?

Наші молоді знайомі голосно застановляються і питають, чому вони можуть робити це зусилля і послідовно говорити по-українському, а їхні однолітки ні. Вони теж стверджують, як важко їм у цьому чужомовному морі вдержати себе і своїх дітей, але вперто бажають і далі, якмога довше це робити. Зі страхом чекають вони теж на початок шкільного року, коли ця сама проблема зустріне їх у передсінку школи українознавства, у пластовій домівці, на вулицях „українського давтавну" чи на товариських імпрезах.

Ми стоїмо, як вони безрадні — та не можемо знайти відповіді і розв'язки на цю щораз поважнішу проблему.

Діягноза легка — це мандрівка нашої спільноти по цій похилій лінії найменшого опору, в якій люди стараються улегшити собі як найбільше життя і не залежить їм на нічому.

Але чи можна знайти лік на цю недугу, яка, — як стверджуємо, — поширюється серед молодого покоління, батьків і дітей шкільного віку в застрашаючий спосіб?

Ось минулого тижня розказувала нам одна із відвідувачок України зі сумом, як мало вже цього року там можна почути українську мову на вулицях, як рідко можна знайти українську газету чи книжку. Там, це наслідок страху і натиску, але що спонукає нас до цього самого у вільній країні, де можна робити і говорити кому що завгодно?

О—КА

о. Мелетій Войнар

НАШЕ ПРИГОТУВАННЯ ДО ТИСЯЧОЛІТТЯ ХРИЩЕННЯ УКРАЇНИ

II.

Однак для дозволеного уділення цієї Св. Тайни латинським вірним східні священики мають придержуватись загального, чи партикулярного права. Завважити б, що в новому латинському кодексі з 1983 року немає вже згадки про заборону східнім священикам уділяти цю Св. Тайну латинським вірним.

Свята Тайна Сповіді

„Новий кодекс латинського обряду з 1983 року розв'язує деякі справи міжобрядового порядку, а навіть міжконфесійного, що це останнє заторкує нашу тему, тобто наші взаємовідносини між українськими католиками і православними.

Щодо Св. Тайни Сповіді то згаданий кодекс так каже:

„Коли заходить потреба або правдива духовна користь це доради́ує та за усуненням небезпеки блуду й індеферентизму — то вільно вірним, яким неможливо фізично або морально приступити до католицького священослужителя, приймати Св. Тайни: Сповіді, Євхаристії й Єлеопомазання у некатолицьких священослужителів, що в їх церквах ці Св. Тайни важно звершуються" (канон, 844, параг. 2).

На першому місці у цьому каноні згадана Св. Сповідь. Між умовинами, щоб її відбути перед православним священиком, є вичислена моральна неможливість відбути її перед католицьким священослужителем (єпископом, чи священиком). Цю неможливість широко можна пояснити, бо юридично згаданий канон трактується, як „фейвор" — що його за канонічними засадами широко інтерпретується. Тому за моральну неможливість відбути Св. Сповідь перед католицьким священослужителем можна уважати, наприклад, той випадок, що із-за малого числа католицьких сповідників велика громада католиків не могла б висповідатися і тоді можна відбути Св. Сповідь перед православним священослужителем. Що саме може трапитися під час торжеств святкування Тисячоліття Хрищення України. Інших подібних випадків тут не наводжу, бо моя увага звернена головно до святкувань Тисячоліття Хрищення України.

Щодо православних вірних, то, за згаданим кодексом, їм ще більш улегшене прийняття згаданих трьох Св. Тайн у наведеному каноні (844, параграф 3), який так каже:

„Католицькі священослужителі дозволено уділяють Св. Тайни: Сповіді, Євхаристії й Єлеопомазання членам Східних Церков, які не мають повної злуки з Католицькою Церквою, коли вони самовільно цього просять і є відповідно диспоновані".

Саме під час святкувань Тисячоліття Хрищення України сказане в каноні може зайти. Очевидно перед католицьким священиком у Св. Сповіді треба визнати свої гріхи, щоб одержати з них розрішення.

Будучи на Вкраїні, як вище, був я свідком, як в одній православній церкві священик в епітрахилі став перед іконостасом і до нього приступали вірні та голосно визнавали по-російськи: „грешен, батюшка", а священик, поклавши на голову каянника епітрахиль, також голосно давав йому розрішення.

За наукою Отців Церкви кожний тяжкий гріх має бути підчинений під „власть ключів" — тобто визнаний на сповіді, отже тайно і незагально, як це виразно каже Св. Августин: „Нехай ніхто в собі не каже, Тайно дію, перед Богом дію: знає Бог, який мені прощає, бо я в серці моїм дію. То, чи без причини сказане: „Що розв'яжете на землі, буде розв'язане на небі" (Мт. 18,18)? Чи отже без рації існують ключі дані Божій Церкві? Чи надуживаємо Євангелії, чи надуживаємо слів Христових?" (P.L. 39, 1711).

Правда, що тепер і в латинській Церкві діються в тім згляді надужиття, священик перед Св. Причастям розрішує загально всіх в церкві. Але Папа Іван Павло II це осуджує і забороняє.

Загальне розгрішення можна уділити, коли наприклад, корабель потапає, або літак паде, тобто є неможливо визнати поодиноко гріхи.

Але і розрішення голосно давати не можна, бо Христос дав власть не тільки розрішувати, але й задержувати гріхи (Й. 20, 23). Отже явне задержання було б посередньо зрадою тайни сповіді.

Ми ж хочемо щиро висповідатися, тому робимо це тайно, з визнанням поодиноких гріхів, що їх пам'ятаємо і в тайні одержуємо розрішення з них, коли ми цього достойні.

Пресвята Євхаристія

Концелебрація Служби Божої разом католицьких ієрархів, священиків і православних ієрархів,

(Закінчення на стор. 3)

КОМУНІСТИЧНИЙ КИТАЙ став головним постачальником зброї Іранові, хоч З'єднані Стейти Америки неодноразово зверталися до китайського уряду з просьбою припинити продавати зброю та інше військове обладнання режимові Хомейні, який оголосив З'єднані Стейти своїм головним ворогом. За даними Пентагону, Китай, зокрема, продає Іранові літаки-винищувачі типу Джей-6, які є китайським варіянтом совєтського літака МІҐ—21.

ДВА ТИЖНІ ТОМУ власті Західньої Німеччини заарештували трьох терористів, яких обвинуватили в тому, що вони підклали бомбу в казарми прикордонної охорони поблизу Бонну. Вибух причинив значну матеріяльну шкоду, але не привів до людських жертв. Федеральна прокуратура Західньої Німеччини повідомила, що два терористи мали мапи, на яких була зазначена амбасада З'єднаних Стейтів Америки, а тижневик „Штерн" написав, що у заарештованих були сконфісковані пляни приміщень амбасади. Журнал робить висновок, що заарештовані, які є членами терористичної групи „Червоної армії", замишляли вчинити напад на американську амбасаду в Бонні.

Юліян Мовчан

З ПЕРОМ ПО АМЕРИЦІ

(З нотаток туриста)

II.

Минув ще якийсь час, і геологи дійшли до переконання, що печера Сенеки утворилася яких півмільйона років тому назад в наслідок вибуху сильного землетрусу в цій околиці.

Помалу сходимо вниз. Сходимо по дуже вузьких і покручених стежечках, по обох боках яких звисають величезні брили скелистого каменя сіро-жовтого або синьо-зеленястого кольору. То тут, то там по скелях спливають краплі води, які на „стелі" печери створюють т.зв. скаляктити (струмкоподібні хрустальні наrости в наслідок осідання кальцію та інших мінералів). І так сходимо на глибину аж 110 футів, хоч на цьому печері ще не кінець і покищо ніхто не знає точно, де вона кінчається, але оскільки дальший прохід може бути пов'язаний з небезпекою для життя (напр., обвал скали), тому наш похід закінчився.

На фармі 150 років тому...

А якщо комусь уже забагато сучасної модерної цивілізації з її компюторами, електронікою, штучним охолодженням та суперсонячними джетами — поїдьте 80 миль на схід і опинитеся на фармі Йонатана Гейла на хуторі села Бетс недалеко Акрону, в Огайо. Звичайно, Ґейл, який побудував свій двоповерховий дім з червоної цегли ще 1827 року вже давно помер, проте завдяки опіці Історичного товариства університету Вестерн різерв у Клівленді, ще й досі стоять тут його будови. Це навіть не просто фарма — а маленьке село першої половини XIX століття.

Заходимо до одного з будинків цього села. Вигляд середини хати якщо не „точно" такий, як був понад 100 років тому, то в кожному випадку напевно дуже подібний до нього. Посередині хати в кріслі сидить літня жінка в одязі того часу і пряде на коливороті шпульки (тобто, нитки з яких пізніше ткачі ткатимуть тканини). Не знаю, як для кого, але для мене особисто цей „технологічний процес" досить відомий: не 150 чи 100 років, але ще лише 60 років тому моя незабутня мати в нашій хаті в селі Зборків на Житомирщині приблизно в такий самий спосіб на коливороті пряла нитки, з яких ткачі ткали тканини на сорочки або сукно на зимові пальта (залежно від того, яке прядиво мати пряла — з конопель, лянки чи овечої вовни).

Йдемо до іншої хати — там вже бачимо ткальний варстат, на якому ткач тче полотно. Ще в іншому будинку — робітник видуває з розплавленого піску склянки або іншу посуду. Ще в іншому — бачимо гончарню минулого століття, а ще далі — кузню та майстерню дерев'яних виробів, і т.д. Аби для відвідувачів залишилося враження, що все це є таким, яким воно було понад сто років тому назад, одяги всіх мешканців та працівників цього селища є такі самі, які носили їхні предки — тодішні мешканці цього села в ті давні минулі роки.

У світі містерійних динозаврів

Клівленд — місто в Огайо, яке відоме своїми науковими установами не тільки на цілу Америку, але й на цілий світ. До його славної клініки прибувають на лікування люди з багатьох країн світу. І тому аби бодай поверхово познайомитися з його науковими та мистецько-історичними установами, потрібні не дні, а тижні часу.

Але вибравшись у вакаційну прогулянку і опинившись в околиці Клівленду, варто оглянути бодай одну його наукову цінність — зокрема, якщо маєте з собою дітей шкільного віку. Йдеться про Клівлендський музей натуральної історії. Розміщений при т.зв. Вейд овал при університетському колі, музей вміщує в своїх залях велику колекцію експонатів з історії природи світу — зокрема, стейту Огайо. Показані перші сліди життя на нашій пляннеті. А скільки тут кістяків — починаючи від найменших і кінчаючи кістяками верблюдів, оленів, мастодонтів, мамутів, і т.д.

В окремій колосальній залі бачите кістяк величезного динозавра — одного з тих славних передісторичних гігантських тварин, які містерійно згинули ще 65 мільйонів років тому. Хоч є кілька теорій їх вимертя, проте жодна з них не дає цілком переконливої відповіді на це питання. Якщо до цього додати, що крім кістяка великого динозавра тут показано також кістяки менших, тоді стане зрозумілим, чому опинившись в оточенні цих допотопних тварин — хай навіть лише їх кістяків — залишається враження, що ви, наче в казці, чи сні, опинилися в якихось джунглях мільйони років тому.

Морський Світ та озеро Геога.

Їхні англійські назви — „Sea World Geoga Lake". Запитайте когось з Огайо або суміжних з ними мешканців Пенсильванії та Мишиґену — хто їх не знає? Мабуть, таких знайдеться мало. Бо поруч з вищезгадуваним Сідар Пойнтом, ці два місця належиться до найбільш популярних у ЗСА розвагових відпочинкових парків.

Розташовані в околиці містечка Аврори в кількох милях від Клівленду в південносхідньому напрямку, ці два розвагові місця чи парки — це наче „брат і сестра" — вони були б одноціле, якби їх не роз'єднувало невелике озеро Ґеога. Морський Світ — по одному боці озера, Ґеога озеро — по другому березі його.

Але, як вже видно з назви, своїми „атракціонами" або те, що відвідувачі можуть побачити в цих двох парках, не є те саме. Морський Світ передусім багатий показом численних морських тварин серед яких на першому місці є знаменитий кит-риба — Шаму з його (чи її) меншими „китенятами". Вже сам чорноблискучий з білими смугами вигляд Шаму робить на глядача зворушуюче й незабутнє враження. Але це ще далеко не все. Виявляється, що дресувальники якимсь способом чи методою так зуміли витренувати цих морських ґігантів, (вага такого кита доходить до 5,000 фунтів, а „бейбі", тобто, кит-немовля після народження важить приблизно 350 фунтів), що вони здібні робити на воді майже неправдоподібні фігури. І це не все: молоді тренувальники, які показують глядачам своїх тварин, виявляється настільки вірять своїм підопічним китам, що сівши на хребет звіра, дозволяють йому

(Закінчення на стор. 4)

ЖІНОЦТВО НЮ ЙОРКУ ДОБИЛОСЯ ще однієї „рівноправности", а саме — затруднення для двох жінок в т.зв. „Санітарному департаменті" міста, де досі жінок не було. Цей „санітарний департамент" — це, по-іншому, асинізатори та вивозювачі сміття. Чоловіки-асинізатори боронилися проти „інвазії" жінок закидами, що жінки не в силі підіймати 100-фунтові залізні бочки зі сміттям, ані не мають фізичної сили викидати попіл зі спаленого сміття великими лантухами, що важать дуже багато.

ЧЕТВЕРТИЙ ДЕНЬ в лісових масивах, які прилягають до мальовничої Французької Рів'єри, продовжують бушувати пожежі, які охопили значну територію. Середземноморський вітер, який дує з півдня, сприяє поширенню вогню. За попередніми повідомленнями, в результаті пожежі загинуло чотири особи, спалені тисячі гектарів лісових насаджень і кілька сіл. Найбільш небезпечна ситуація склалася коло міста Ґрас, яке розташоване приблизно в 20 милях від Канн — місця проведення міжнародних кінофестивалів. Вогонь настільки наблизився до міста, що треба було евакувати 700 пацієнтів з місцевих шпиталів.

У сорокріччя хору „Ватра"

У „Свободі" за 13-го серпня ч. 153 появилась стаття мгра В. Барана з нагоди 40-річчя хору „Ватра" в Австралії. Саме цього місяця був перший виступ-концерт. Мені, як диригентові цього хору, хочеться закликати словами пісні: „Гей, браття співаки, до ватри докиньте ще дров! Хай іскра, що все ще жевріє — вогнем запала, хай душу зболілу полум'ям зогріє і може ще верне слава давня!" Гей, гей, сорок років тому? Багато змінилось з того часу. Багато й відійшло з цього світу. А тим, що ще залишились, маємо пропозицію. Чи не варто було б нам хоч ще раз зійтися, поговорити, поділитись спогадами та пережитими незабутніми хвилинами колишньої слави?

Отже, коротко: Ініціятивна група в складі В. Баран, О. Садовський, В. Боднар, Р. Шаран, З. М'ягкий та Р. Кассараба просить всіх співаків, що співали в хорі „Ватра", відгукнутись на наш заклик та дати відповідь на подані питання:

Ім'я та прізвище, адреса, час перебування в хорі. Чи зацікавлений в майбутньому з'їзді співаків? Де? Клівленд, Торонто, Філядельфія, Союзівка? Час відбуття з'їзду? Малий концерт?

Відповіді посилати на адресу: Е.О. Садовський 2222 Лінколн авеню, Парма, Огайо 44134

За Ініціятивну групу
Е.О. Садовський

Увага, українські часописи! З огляду на те, що співаки розсіяні по всіх континентах просимо дуже передрукувати наш заклик. За ваш шляхетний труд — щире, сердечне співацьке спасибі!

Наше приготування...

(Закінчення зі стор. 2)

священиків — за католицьким уставодавством — недозволена.

Але, коли буде така угода-програма, що під час католицької Служби Божої будуть на ній присутні православні ієрархи, священики і вірні разом з католиками в силу вищенаведеного канону під час святкувань Тисячоліття Хрищення України можна урядити масове Св. Причастя, так що усі православні учасники разом з католиками масово приступлять до Св. Причастя.

Так само під час Православної Служби Божої будуть католицькі ієрархи, священики, монахи, монахині і вірні разом з православними і разом з ними масово приступлять до Св. Причастя для звеличення торжества хрищення України.

Відомо, що при таких торжествах тепер вільно два рази прийняти того самого дня Св. Причастя, а під час православної відправи є моральна неможливість прийняти його від католицького священослужителя. Отже все відповідає наведеному канонові.

Це масове Св. Причастя, ієрархії, священства, монахів і монахинь та вірних обидвох віровизнань буде вершком церковних торжеств для належного відсвяткування Тисячоліття Хрищення України і рівночасно вершком спілкування Українських Церков Католицької і Православних.

Християнство Св. Володимира Великого

Нашим кличем під час цього святкування тисячоліття Хрищення України нехай буде змагання до привернення українського: „Християнства Св. Володимира Великого".

Прикмети того „Християнства були: Поперше — Самостійність Київської Церкви; Подруге — Східній характер того Християнства"; Потретє — Злука і З'єднання того „Християнства" з вселенським християнством.

Ця злука існувала не тільки тому, що ще не було роз'єднання між Візантійською Церквою і Римською; але навіть опісля те роз'єднання між Візантійською і Римською Церквами — то була партикулярна справа тих двох Церков — яка безпосередньо не заторкнула Київської Церкви.

Якщо б наші князі твердо стояли на становищі власної (з власного народу) Ієрархії у Київській Церкві (як Митрополит Іларіон 1051-1065 й інші) і не допускали б до Київської Церкви Візантійської Ієрархії, яка вносила у нашу Церкву партикулярну візантійську справу-крамолу, що нею вона затруювала добрі зносини Київської Церкви з вселенським християнством — то „Християнство Св. Володимира Великого" перетривало б досі.

Тому тепер з нагоди святкування Тисячоліття „Християнства Св. Володимира Великого" — ми повинні подумати, куди ми зайшли та скерувати наші змагання до того, щоб якнайближче підійти до нашого ідеалу — „Християнства Св. Володимира Великого"

Наведені тут завваги-пропозиції основані на актуальному стані виданих найновіше законів Католицької Церкви. Однак з нагоди Тисячоліття Хрищення України можуть прийти інші розпорядження, чи конкретні рішення Ієрархії так католицької, як і православної.

Тут була звернена увага головно на саме святкування Тисячоліття Хрищення України під кутом, що є можливо зробити в рамках законодавства Католицької Церкви — з натяком однак на загальне улегшення попередньої дисципліни в новій ері після II Ватиканського Собору.

Моїм заміром не було видавати якихось загальних норм у взаємовідносинах між українськими католиками і православними, бо то належить до Ієрархії. Моїм заміром було змагання якнайвеличавіше відсвяткувати наше Тисячоліття Хрищення України тут на чужині, коли нам не можна цього зробити ще величавіше разом з цілим українським народом на рідній землі — на історичному місці доконаного акту хрищення України у Києві над Дніпром.

Покпонилися...

(Закінчення зі стор. 1)

справі українця, ще й красномовного оповідача та не менш красномовного журналіста-мемуариста. Старий полковник, якого не зігнули роки (постава його) — військова виправка — справді гідна подиву), привітав Владику - „найдостойнішого представника української молоді", народженої вже поза Україною (Владика належить до четвертого покоління українських поселенців), подякував глибокими словами полк. П. Войновському за влаштування так гарного свята та розказував цікаві епізоди із свого багатого на випробування й пригоди незвичайного життя. Зібрані з затамованим подихом ловили кожне слово цього за життя легендарного старшини і висловили свої почуття до промовця повстанням з місць та щирими, грімкими оплесками. Заслужений полковник, закінчивши свої кольоритні спогади, вручив подарунок молодому Князеві Церкви, матеріяли з історії Запорожського полку та книгу сотн. Бориса Монкевича „Похід Болбочана на Крим Слідами новітніх запорожців", Львів, 1928 Ню Йорк 1956. Далі слідували виступи цілого ряду місцевих і крайових діячів, які вітали Владику вперше на Союзівці та складали вислови вдячности для полк. П. Войновського за пам'ятну імпрезу, яку Кергонксон не забуде скоро. Тут промовляли, вітаючи Владику й дякуючи полк. Войновському, інж. Михайло Герець з Олбані від „Дослідного Інституту ім. О. Ольжича", д-р Олег Волянський від місцевого Відділу УАКРали; Осип Труш від Центральної управи ОбВУА; д-р Ярослав Падох від Наукового Товариства ім. Шевченка; сеніор Пласту Таня Паш від кергонксонської станиці; д-р Стефанія Барановська від Відділу Союзу Українок Америки, д-р Роман Барановський від Асоціяції Українців Америки. Окремо слід підкреслити патріотичне слово отця-протоієрея С. Неприля, що говорив проти відчуження нашої молоді від народу й навіть від рідної Церкви, і закликав із цим згубним явищем боротися ось і таким утриваленням світлих вояцьких традицій, як це ділося того якраз дня на Святі Спаса в каплиці — Вояцькій святині. Взагалі всі промовці, нав'язуючи до недалекого вже святкування Тисячоліття Хрищення України-Руси, підкреслювали соборність цієї імпрези та гармонійну співпрацю обох місцевих українських християнських Церков, чого всі зібрані є тут свідками, та висловлювались про потребу протидіяти захланній комуністичній Москві, що плянує загарбати ще й нашу релігійну християнську спадщину, як загарбала нашу землю.

Із щирим зворушенням і заслуженою гордістю з успішного свята на закінчення полк. Петро Войновський дякував Владиці за цю першу візитацію його церковці-каплиці та просив Владику про молитву, якою Преосвященний і закінчив спільну трапезу — в день пам'яти Буковинського Куреня, що поруч з іншими українськими формаціями підніс потоптаний ворогом Стяг Волі, як колись українське козацтво — за Віру, за Державу і за соборність усіх українських земель.

Двісті літ...

(Закінчення зі стор. 2)

schule) Шарльоттенбург в Берліні та Сорбонський університет в Парижі, сьогодні їх місця зайняли Массачусетський Інститут Технології (МІТ) та Гарвардський університет в Бостоні.

Часто-густо можна у нас почути критику деяких наших земляків на тему низької культури американців. Тим людям слід пригадати, що в ЗСА під теперішню пору публікується найбільше в цілому світі книжок, журналів та газет. Немає жадного сумніву, що всі ті публікації хтось купує та читає. Або візьмім таку публічну інституцію як Вільна бібліотека (Free Library), в якій кожний безкоштовно може прочитати чи випозичити бажану книжку та поширити своє знання у всіх ділянках науки, мистецтва спорту та розваги. Чи існує щось подібного в інших державах вільного світу?

Але найбільшим осягом в ділянці технології слід вважати висадку Агенцією НАСА людини на поверхні місяця (1969 р.), вичалення безпілотних дослідних ракет майже до всіх плянет нашої соняшної системи та запущення в навколоземні орбіти цілої плеяди штучних сателітів для наукових, мілітарних і комунікаційних цілей. Ці досягнення не мають паралелі в історії людської цивілізації та становлять лавровий вінок на скроні американської держави.

У перше сторіччя Незалежности ЗСА (1876 р.) влаштовано у Філядельфії світову виставку, що була показником досягнень американської технології та американської технічної досконалости. Символом цієї виставки була велетенська парова машина Корліса, потужністю 1,600 кінських сил, що постачала погін для всіх машин, виставлених на цій виставці. На цій виставці був виставлений також перший телефон Ґрегема Белла та права рука „Статуї Свободи" (яка ще не була викінчена на день 4-го липня 1876 р.), з горіючим смолоскипом. До речі, репліку цієї виставкиможна побачити в Смитсонськім інституті у Вашінгтоні, Д.К.

У 200-річчя Незалежности ЗСА американський Уряд вичалив в жовтні 1975 року дві космічні ракети-лябораторії, з яких одна мала осісти на поверхні Марса 1976 року, набрати пробку марсіянської землі та після переведення хемічно-біологічної аналізи, переслати на землю вістку про те, чи на Марсі існує органічне життя. Це контроверсійне питання займало уми учених цілого світу впродовж останніх 200 років. І з уваги на те, цей задум мав вселюдське значення і зацікавлення і тому відзначення 200-річчя Незалежности ЗСА, вичаленням на поверхню Марса біологічної лябораторії, мало на меті підкреслити перед світом один з ідеалів американської демократії — змагання для добра і потреб цілого людства.

На п'єдесталі „Статуї Свободи", змонтованої в жовтні 1886 року вирізьблено уривок сонету Емми Лазарюс, що починається словами: „Прийдіть до мене втомлені й убогі"... Думаю, що ті слова — не тільки пуста фраза, але вияв рідкісного характеру американського народу — пошани людської гідности та свободи.

Одними з тих втомлених і вбогих були ми самі, яких прийняла Америка та дала нам змогу на своїй свобідній землі почати нове життя. Таку нагоду дала вона також десяткам мільйонів інших імігрантів. Їх усіх в'язала разом одна спільна прикмета: відвага покинути старий край і дотогочасний побут та почати новий. І саме цій рідкісній прикметі відваги та снаги завдячує Америка свій небувалий ріст і розвиток. Ідеал свободи, людяности та справедливости не був в Америці тільки рекламою чи безпідставною фразою.

Для оборони тих ідеалів, Америка почала війну з Великобританією за незалежність, а згодом взяла участь у двох світових війнах. А по їх переможному завершенню, допомогла знищеним народам відбудувати свої держави та піднестися з упадку та убозтва. Пишучи ці рядки, маю на думці не тільки союзників Америки, але також їх колишніх ворогів (німців, японців). Думаю, що в анналах світової історії не було досі випадку, щоб переможець допоміг переможеному відбудувати його зруйновану державу та поставити його економічно на ноги.

Польська преса про хор „Журавлі"

Польський музичний критик Ян Ковальскі написав статтю про український чоловічий хор „Журавлі" в Польщі у місячнику „Жице музичне", що виходить у Варшаві. Він пише: „Хоральна пісня українська, її звучний гармонійний тон, що віддає неповторний настрій розлогих степів і широких полонин, знаходять любителів по цілому світі і не тільки серед меломанів українського походження. В Польщі, де українська національна меншість нараховує кількасот тисяч людей, є багато українських хорів, що культивують традицію хорового співу при різних нагодах. Є також і багато польських хорів, що мають у своєму репертуарі кілька широковідомих українських пісень. Цей хор, одначе, є свого роду подією навіть на світову скалю..."

Далі автор статті пише, що хор цей справді є унікальним. Це хор, який не може назвати місце свого сталого осідку, бо такого не існує. Він складається зі співаків, які на заклик, поміщений в тижневику Українського Суспільно-Культурного Товариства „Наше Слово", злітаються як птахи в умовлене місце на проби, а опісля на серію концертів в різних місцевостях. Завжди при виповненій залі, завжди гаряче оплескувані.

Мова, розуміється, про чоловічий хор „Журавлі", котрий недавно концертував у залі кіна „Міленіюм" міста Слупськ, виповнений по береги любителями української пісні. „Журавлі" виступили під зміненою диригентурою Романа Ревакович з різноманітним репертуаром, в котрий ввійшли пісні різдвяні, церковні, українські народні, а також менше у нас відомі твори української хорової клясики. Про таємницю високого вокального позему і артистичних успіхів хористів, що працюють у таких небуденних несприятливих обставинах, — пише Я. Ковальскі, пояснив нам у короткій розмові, яку ми з ним мали після концерту, голова заряду Українського Суспільно-Культурного Товариства, під опікою якого працює хор, Євген Кочан. Не дивлячись на розпорошення членів хору дослівно по цілій країні, „Журавлі" дуже багато й інтенсивно працюють над удосконаленням свого рівня. Роблять це індивідуально або малими групками в місці свого замешкання, а матеріяли присилає їм керівництво хору. Тільки високою самодисциплиною, любов'ю до співу й емоційним зв'язанням з хором змогли хористи досягти такого мистецького позему.

В рамках УСКТ в Польщі діють й інші народні хори (їх кількадесять), проте вони не мають таких труднощів. Слухачі взагальному знають про вийняткові обставини, в яких працюють „Журавлі", тому хористи зустрічаються з особливою симпатією і теплом всюди, де хор виступає.

При цій нагоді варто пригадати, що в Слупчинському воєводстві, як також і у воєводствах західніх і північних, живе і працює багато тисяч польських громадян української національности. Сотні родин культивують свої народні традиції, мову, народні пам'ятки, пісні, поезію тощо, збагачуючи цим самим життя нашого культурного реґіону. Ця діяльність підтримує біля 500 членів Слупського гуртка УСКТ. „Діяльність наша, — сказав представник гуртка Еміль Цилюпа, — мала в минулому різні перешкоди, пережила розквіт і упадок, малощо не ліквідацію. Пов'язане це з розмаїтими обставинами, котрі стараємося зрозуміти. Прагну вас запевнити, що ми щасливі, коли можемо бодай частково причинитися до збагачення й урізноманічення суспільно-культурного життя слупського реґіону... маємо талановитих людей... Тішить нас дуже, коли оце недавно повідомила нас влада, що є можливість одержати для нашого товариства приміщення, про що ми безнадійно прохали вже віддавна. Своя, хоча б і найскромніша домівка, спричиниться до розвитку УСКТ".

БАЙОНСЬКА ДЕРМАТОЛОГІЧНА АСОЦІЯЦІЯ

з радістю повідомляє про своє спілкування з

д-ром ВАДИМОМ ЧЕРНЕ

В ПРАКТИЦІ ДЕРМАТОЛОГІЇ

Години відвідувань за домовленням в понеділки, вівтірки, четверги і суботи.

Розмовляємо українською і російською мовами.

851 Avenue C, Bayonne, N.J. 339-6681

Д-р Олександер Шварц

СПЕЦІЯЛІСТ ВНУТРІШНІХ ХВОРІБ

Крім того проводяться найновіші методи перегляду шлунка, раннє виявлення поліпів грубої кишки, нехірургічне лікування геморої́дів.

232 East 12th Street, New York, N.Y. 10003

(Між 2-ою і 3-ою Авенями)

Години прийнять понеділок, середа, четвер і п'ятниця від 10-5 по пол. тільки за домовленням.

Тел.: (212) 460-5622

Говоримо по-українськи.

РІЧНА ЗУСТРІЧ

колишніх учнів

Берхтенсґаденської Гімназії

відбудеться

у Вашінґтоні, Д. К., 25-26-го жовтня 1986 р.

в "THE GOVERNORS HOUSE"

Rhode Island Ave. & 17th St., Washington, D.C. 20036

(202) 296-2100 — 800-821-4367

Кімнати замовляти в готелі, а по інформації телефонувати до: LYDIA YAROSEWICH, 301-439-3599.

ДО ПОБАЧЕННЯ НА СТРІЧІ.

Ділимося сумною вісткою із Знайомими, що у четвер, 27-го серпня 1986 р. відійшла у Вічність на 90-му році життя наша Дорога БАБУНЯ

бл. п.

Єлисавета Коробко
з дому Федченко

ПАРАСТАС відбудеться у п'ятницю, 28-го серпня 1986 р. о год. 7-ій веч. у похоронному заведенні П. Яреми, 129 Е. 7-ма вул. в Ню Йорку, Н. Й.

ПОХОРОН — у суботу, 29-го серпня 1986 р. о год. 10-ій ранку в церкві св. Тройці, 359 Брум вул., Ню Йорк, Н. Й., а звідтам на український православний цвинтар св. Андрія у С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

У смутку — внучка ЛЮДМИЛА ЛОЗОВА з дітьми

Ділимося сумною вісткою з Родиною і Знайомими, що 10-го червня 1986 року відійшов у Вічність на 71-му році життя наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО І ДІДО

бл. п.

ІВАН ОНИЩАК

народжений 5-го вересня 1914 року в Костільниках, мешкав у Рудках, Україна.

ПОХОРОН відбувся в Mesa, Arizona.

У глибокому смутку:

дружина — КАТЕРИНА
дочка — ОКСАНА
внук — АНДРІЙ

УСВТ „Чорноморська Січ" і „Січова Фундація" в Нюарку, Н. Дж.

Ділимося сумною вісткою з Членами і Симпатиками Т-ва, Учасниками Спортової Школи „Ч. Січі" в минулих роках, що у п'ятницю, 22-го серпня 1986 року відійшов у Вічність наш визначний діяч, довголітній фінансовий секретар, кол. керівник Спортової Школи, засновник „Січової Фундації", член II Екзекутиви, активний чоловий діяч інших українських організацій

св. п.

ІВАН ОРИНЯК

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ, з участю значного числа українського громадянства, в цьому числі членів УСВТ „Ч. Січ" і „Січової Фундації", відбулися в неділю, 24-го і понеділок, 25-го серпня 1986 р. у похоронному заведенні Литвин і Литвин, у церкві св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж., та на українському православному цвинтарі св. Андрія в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Горем прибитій Родині складаємо щирі співчуття.

Управа УСВТ „Чорноморська Січ"
Екзекутива „Січової Фундації"

Згідно з волею Родини Покійного, замість квітів на могилу Померлого просимо складати свої пожертви на виховний фонд української молоді в „Січовій Фундації".

З глибоким смутком повідомляємо Приятелів і Знайомих, що відійшов у Вічність на 48-му році життя наш Дорогий БАТЬКО, СИН, БРАТ І КУЗЕН

бл. п.

ІВАН РАБКЕВИЧ

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 19-го серпня 1986 р. в церкві св. Андрея у Пармі, Огайо. Похований на українському католицькому цвинтарі свв. Петра й Павла, Парма, Огайо.

Просимо про ласкаві молитви за душу Покійного.

Горем прибиті:

сини — АНДРІЙ, МИХАЙЛО І ДАНИЛО
мати — СТЕФАНІЯ
сестра — МИРОСЛАВА ОРИШКЕВИЧ з мужем ЮРІЄМ і дітьми
кузинка — ОКСАНА МАРЧУК з родиною
кузени —
МИКОЛА ГОЛІЯН з родиною
МИХАЙЛО ГОЛІЯН з родиною
ІВАН ГОЛІЯН з родиною
АНДРІЙ ГОЛІЯН з родиною

У глибокому смутку повідомляємо Рідних, Приятелів і Знайомих, що 30-го липня 1986 р. в Маямі Біч, Флорида, відійшов від нас у Вічність на 76-му році життя, по довгій і тяжкій недузі наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО І БРАТ

бл. п.

ІВАН БУЛЬБА

довголітній член „Самопомочі" у Ню Йорку, Н. Й.

ПАРАСТАС ВІДБУВСЯ у п'ятницю, 1-го серпня 1986 р. в похоронному заведенні Walsh and Wood Funeral Home, 72nd Street at Abbott Avenue, Miami Beach, Fla.

ЗАУПОКІЙНА СВЯТА ЛІТУРГІЯ І ПАНАХИДА відбулися в суботу, 2 серпня 1986 р. в церкві Успення Пречистої Діви Марії о год. 10-ій ранку, відтак на цвинтар Flagler Memorial.

Горем прибиті:

дружина — ОЛЬГА
син — ЛЮБОМИР
дочка — НАДІЯ
Сестри та дальша Родина в Україні

В Чикаґо...

(Закінчення зі стор. 1)

Поза діловими нарадами, під час З'їзду відбулися також різні імпрези та заняття, в яких делегати брали участь. І так у середу 23-го липня, новоприбулі делегати мали змогу поїхати спеціяльним автобусом і оглянути важніші будівлі та цікавіші місця Чикаґа та української околиці. Після обіду, в готелі було відкриття виставки української культури. Крім цієї виставки, щоденно відбувалися покази різних видів українського мистецтва. Присутні делегати і гості мали змогу оглянути виставку гуцульської кераміки, послухати лекції про українські святочні традиції, про значення і приготовлення проскфори, про українське вишивання. Вони мали нагоду познайомитися з трипільським стилем випалювання дерева. Познайомитися ближче зі всіма родами української писанки, почути цікаві інформації про лемківські церкви. Всі ці доповіді та інформації були ілюстровані старанно приготовленими експонатами.

Першого дня конвенції, у приміщенні виставок, д-р Мирон Куропась, заступник головного предсідника УНСоюзу виголосив доповідь про життя українців у Чикаґо. Другого дня учасники відбули поїздку кораблем по озері Мишиґен і цим відзначено 25-ліття заснування молодшого відділу Ліґи.

В п'ятницю, 28-го липня відбувся концерт для учасників З'їзду. На концерті виступали: танцювальний ансамбль місцевого СУМА „Україна" і „Громовиця" з парафії св. Володимира і Ольги, чоловічий хор „Сурма" і струнний ансамбль ОДУМ-у. Спеціяльно на цей концерт був приготовлений балет на тему чорнобильської катастрофи. Танець виконав Андрій Карасейчук, а музику написали Павло Гончаров і Мирон Медвецький.

Цього ж вечора був приготовлений на площі парафії св. Андрія великий фестиваль п. назвою „Подорож по Україні". На прегарно декорованих столах був показ українських святково-традиційних страв з кількох територій України, де великою популярністю користувалися полтавський Великодній та гуцульський Різдвяний столи, а при цьому були організовані розвагові і музичні атракції.

В суботу відбувся бенкет, під час якого роздано нагороди членам Ліґи за найкращі мистецькі вироби, членам молодшого відділу признано стипендії і нагороджено передові відділи Ліґи та їх провідників. Після бенкету відбулася забава.

В неділю, 27-го липня відбулася надзвичайно врочиста Архиєрейська Служба Божа в катедрі св. кн. Володимира, в якій взяли участь два владики та 16 священиків. Після Св. Літургії відбувся прощальний обід і тим закінчено надзвичайно успішну 39-ту конвенцію Української Православної Ліґи.

Треба признати, що члени відділів, які приготовляли цей З'їзд, вложили багато праці та мали активну підтримку обох своїх парафій. Комітет для влаштування З'їзду очолювали Леся Смоляк з катедри св. кн. Володимира і Наталка Яресько з парафії св. Андрія. До головного Комітету належало також 17 різних комітетових груп, а кожна з них відповідала за влаштування якоїсь частини З'їзду. Духовними дорадниками Комітету були о. прот. Стефан Женчук, настоятель катедри св. Володимира і о. прот. Сергій Головко, настоятель парафії св. Андрія.

Наступний, 40-ий з'їзд Ліґи відбудеться в липні 1987 року в Пітсбурґу, Пенсильванія. Його підготовою займається відділ УПЛіґи при парафії св. Петра і Павла в Карнеґі, Па.

В ЛАНКАСТЕРСЬКОМУ ПОВІТІ в Пенсильванії 1200 фармерів, визнавців своєрідної релігії „Аміш", з гостропуританськими менонітськими традиціями, продовжують проспервувати, хоч у загальному сільські невеликі господарства в Америці начебто занепадають. До успіху „Амішів" причиниться щасливо поєднання в них наполегливої праці в поті чола, і консервативного підходу до нової фармерської технології. Аміші намагаються утримувати свої фарми в розмірі 80-100 акрів, щоб могти їх самим обробляти, включаючи усіх членів родини від найменших дітей. Тому, всупереч „пророцтвом" провідних агрикультурних економістів країни, ці малі фамілійні фарми не стали „музейними реліквіями", а навпаки своєю економічною стабільністю „присоромили" своїх „співбратів" фармерів велетенських фарм, які по вуха влізли в борги, і тому багато з них взагалі банкрутує, що зі слушною турботою підкреслюється по сторінках преси в Америці. І дійсно від 1981 року припинили своє існування від 250.000 до 300.000 великих фарм, що їх продано з молотка тими банками, які цим фармам аж надто „щиро" й щедро в свій час позичили фінанси на очікувану, але насправді ілюзорну розбудову.

АМЕРИКАНСЬКА АҐЕНЦІЯ для інтернаціонального розвитку повідомила з Вашінгтону 26-го серпня, що вона забрала свої дотації до Фонду Об'єднаних Націй для активностей людности цього року з тієї причини, що названий Фонд був замішаний в Китаї у програму контролі народин, де вживалося урядового тиску на людей щодо стерилізації та іншого „напівпримусового заохочування" людности до малодітности або й бездітности. Фонд Об'єднаних Націй для активностей людности з такого рішення ЗСА не задоволений, бо цей Фонд втрачає в той спосіб 25 мільйонів долярів від Америки, а це становить чи не половину всіх фінансів Фонду, з якого досі користали, хоч і в нерівній мірі, але аж 134 країни, переважно т. зв. Третього світу.

АМЕРИКА ДІСТАЛА ВИСОКУ оцінку за її здатність „змагатися й вигравати" в економіці світу. Цю „відмінну" оцінку ЗСА дістали від престижевої інтернаціональної бизнесової групи з осідком у Женеві, Швайцарія, від т.зв. Світового Економічного Форуму, який оцінює 31 державу на підставі 340 факторів, що впливають на економічну діяльність даної країни. Згідно з думкою цього Форуму, ЗСА займають друге після Японії найвище місце. Далі йдуть такі країни: Швайцарія, Західня Німеччина, Данія, Канада. А вже, наприклад, Великобританія потрапила на 15-те місце, Франція — на 16-те, а Італія — на 18-те місце. Найсильніші атути Америки це „вміння торгувати", „менаджерська талановитість" і „рухливість робітничої сили". Американські фірми дуже добре справляються в комерційному застосуванні винаходів і вміють швидко достосовуватися „до мінливости фортуни", — пише „Ю.С. Ньюз енд Ворлд Ріпорт" з 1-го вересня ц.р.

Увага! Увага!

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ПЕРЕКЛАД

Наукове Товариство ім. Шевченка

Ксенофонт

„АНАБАЗИС"

із старогрецької мови переклав

проф. д-р Михайло Соневицький

Книжка (237 стор.) з додатками про історичне тло твору з мапою походу, тощо, в ціні 14.00 ам. дол., можна набути у

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

З пером...

(Закінчення зі стор. 2)

у воді повний оборот на 360 градусів, видно, будучи абсолютно певним, що перекручуючись, кит ніколи не зачепить головою вершника об цементове дно басейну і тим самим не заб'є його. Цікаво, звідки в них така певність?

Крім сеансів з китами, Морський Світ має ще й інші атракції з тваринами. Тут же поруч міститься басейн з дельфінами. Напроти акваріюм риб, починаючи з кілька сантиметрових золотистих рибинок і кінчаючи величезними акулами. А ще далі хоч і без участи морських тварин, але на воді талановиті мистці морського спорту за допомогою моторових човнів показують свої чудесні фіґури, яких всю красу і спортову вправність можна в повній мірі лише тоді оцінити, коли все це людина побачить власними очима.

Оселі „Писаний Камінь" — 20 років!

Від'їхавши півтора десятка миль на схід від Клівленду, прибуваємо в пластову оселю „Писаний Камінь" в околиці міста Миддфілд. Чудова, мальовнича околиця! Мабуть, це була одна з причин, чому колись релігійна секта амишів з Німеччини та Швайцарії вирішила тут поселитися. І це, мабуть, було однією з причин, коли один з діячів організації Пластприяту, сл. п. Петро Полянський, 20 років тому, вирішив саме тут придбати оселю для української молоді.

Оселя досить розлога: величина 139 акрів і здебільшого вона покрита чагарниками та лісом, який протинають малі рівчаки. На оселі розміщується чотири невеликі озерця, з яких покищо лише одне, більш-менш придатне для купання. Як нас поінформували в цьому році (в липні) перебувало тут на відпочинку та пластовому вишколі 120 новачків та юнаків або (щоб дівчата нас не обвинуватили в дискримінації) новачок та юначок. Розміщувалися вони (залежно від віку) або в побудованих з дерева палатках, або в куренях чи під шатрами. Відповідальним за табір був ст. пластун Богдан Небеш, комендантою табору новачок — пл.сен. Орися Цибик, бунчужною ст. пл. Адріяна Небеш. Комендантом табору новаків був ст. пластун Марко Раковський, бунчужним ст. пл. Роман Ратич. Табором юнаків провадив ст. пл. Марко Якубович, бунчужним ст. пл. Лев Голубець, а комендантою табору юначок була ст. пл. Мар'яна Дяченко та бунчужною ст. пластунка Тереса Курка.

Уже один той факт, що оселя „Писаний камінь" проіснувала цілих двадцять років свідчить про те, що ця оселя є одним з найпопулярніших таборів серед пластової молоді. Доказом цього є також те, що сюди прибуває наша молодь не тільки з Огайо, але також з інших стейтів Мишиґену, Пенсильванії, Ню Джерзі, і навіть із самої столиці держави Вашінґтону. Ось бачу Омеляна Гавдяка з дружиною Анною, які прибули з Сілвер Спрінґ, Мериленду, аби відвідати тут своїх внучок Ліду та Раїсу.

Медичною обслугою таборян заопікувалися д-р Ігор Захарій та д-р Орест Стецик, а Службу Божу відправляв кожної неділі о. д-р Іван Тилявський.

Український Бавнд Брук процвітає

Як читачі напевно догадуються мова йде не про саме місто Бавнд Брук у північній частині стейту Ню Джерзі, а про цвинтар Св. Андрія Української Православної Церкви в Південному Бавнд Бруку. Будучи в цій околиці і не віддати шани сотням спочилих наших дорогих приятелів земляків, а може й ближчих або дальших родичів, було б зневагою їхньої світлої пам'яті.

Якщо приїдете до Бавнд Брук незалежно якого, Південного чи Північного і запитаєте, де міститься український цвинтар, нам напевно кожен скаже, як до нього доїхати. Чому зрозуміло: за останніх 15-20 років цей цвинтар до невпізнання розрісся й поширився. Бо якщо ще 10-12 років тому ледве третина його землі була устелена могилами, то тепер він майже повністю заповнений або могилами тих, що вже відійшли від нас, або тих, які хоч ще „благоденствують", але які вже заздалегідь подумали про своє неминуче майбутнє і тому вже зарезервували місця не тільки собі, але нерідко також для своїх найближчих. Знаю одного колегу з Клівленду, який вже понад десять років тому закупив тут „лоту" (ділянку) аж на 11 осіб крім себе та своєї дружини також для своїх дітей.

Та як би там не було, але без перебільшення можна сказати, що сьогодні український православний цвинтар в Бавнд Бруку не тільки є найбільшим українським цвинтарем на еміґрації, але також найпопулярнішим. Навіть дехто з тих, що були поховані далеко від американської землі, „переселюються" до Бавнд Бруку. Наприклад, недавно було перевезено тлінні останки з Німеччини відомого київського професора радіології д-ра Василя Плюща. Також в пресі появилися вістки, що серйозно обмірковується плян перевезення тлінних останків сл. п.л Головного Отамана Симона Петлюри та його родини з Парижу до Бавнд Бруку. Правда, в цьому питанні є голоси не тільки „за", але й „проти". Мовляв, якби Головний Отаман був похований в якійсь маловідомій провінції, тоді було б не поганою „ідеєю" змінити його „місце спочинку". Але ж він спочиває в Парижі „центрі світу!" і то на найкращому і найбільшому цвинтарі. Зрештою, Бавнд Брук, як і Париж також чужа земля.(Правда, з тією істотною різницею, що французьке „правосуддя" не покарало убивцю Петлюри).

Одна з причин популярности і розростання українського православного цвинтаря в Бавнд Бруку є та, що управа його не робить жодної різниці між українцями за їх віровизнанням.

На жаль, нема змоги тут подати імена бодай деякої частини наших громадян, які вже знайшли спочинок на цьому цвинтарі. Згадаю лише кількох. Недалеко від фронтової частини бачимо могили і пам'ятники на них відомих наших популярних письменників Миколи Понеділка та Івана Керницького. Ще не так давно вони, як правило, разом прибували на зустріч з українським громадянством, розвеселяючи присутніх читанням своїх творів. І ось, долі хотілося так, що вони так само передчасно відійшовши з цього світу, майже разом були поховані.

Трохи далі бачу ще пам'ятник одного письменника-байкаря і видавця — Івана Манила. При тій нагоді пригадався мені вислів з одного його листів, в якому він писав, що „український цвинтар в Бавнд Бруку буде стояти доти, доки там стоятиме наша церква..." (Лист з 9-го листопада 1972 р.). Може воно бути так, а може й ні це, як кажуть, буде видно. Треба, одначе, мати на увазі, що Українська Православна Церква в ЗСА, головою собору якої є блаженніший Митрополит Мстислав, під своїм „зарядом" в Бавнд Бруку має не тільки цвинтар, але також величаву церкву-пам'ятник померлих з голоду в Україні в 1933 році, має музей та інші важливі культурно-освітні установи. Тепер там розбудовується також щось на зразок „українського селища". Все це звичайно не може не мати певного впливу на те, як довго там буде існувати український цвинтар.

Отак здебільшого — мої враження з подорожі по Америці.

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ.

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

„Для добра і слави українського спорту у вільному світі"

У суботу, 23-го серпня ц.р. закінчилася чотиритижнева Спортова Школа УСВТ „Чорноморська Січ", яка вже 17-й рік проходить на оселі УБСоюзу „Верховина" в Ґлен Спей, Н.Й. Саме в згаданому дні в часі спільного обіду-бенкету відбулося врочите закриття цьогорічного, одного з найбільш успішних під кожним оглядом вишколу в історії Спортової Школи.

Кінцеву точку відкрив О. Твардовський, керівник останніх двох тижнів Спортової Школи, сумною вісткою, що в п'ятницю, 22-го серпня ц.р., несподівано відійшов у вічність один із чолових діячів УСВТ „Ч. Січ", один із засновників Спортової Школи, в одному році її керівник, довголітній референт федеральної програми допомоги потребуючим дітям і фотограф сл.п. Іван Ориняк. Усі присутні вшанували пам'ять Покійного хвилиною мовчанки.

Потім учасники і гості почули, що в цьогорічному чотиритижневому вишколі взяло участь разом — 86 юначок й юнаків з різних стейтів, і навіть таких віддалених як Каліфорнія, Фльорида і Огайо. В складах — інструкторському, виховників-опікунів та адміністрації працювало разом 16-ть добірних фахівців. В нововідкритому „Січовому Спортовому Садочку" взяло участь 11-ть дітей.

В дальшому ході програми господар імпрези, голова Товариства і керівник вишколу в перших тижнях, представив присутніх за почесним столом членів Команди і інструкторів та почесних гостей, як теж згадав тих, що працювали в перших тижнях, але не змогли бути на бенкеті: Ігор Чупенко, колишній тренер копаного м'яча професійного клюбу в Україні „Дніпро" в Дніпропетровському, Володимир Василак — опікун старших хлопців, Юрій Гуменюк — опікун молодших хлопців, Ірина Гошовська — учителька учасників „Січового Садочка".

За почесним столом були: О. Твардовський — керівник вишколу в кінцевих двох тижнях; д-р О. Стромецький — професор слов'янських мов і тренер дружини університету в Ганствіл, Алябама, ранґований 2-им між тренерами університетів в ЗСА; Марійка Бокало — писарка і медична сестра, Христина Процюк — інструкторка відбиванки і плавання, Андрій Гарматій — інструктор тенісу, Я. Твардовський, Г. Сергіїв, Р. Кіляр, М. Сергіїв, Т. Кіляр, Т. Журавель, Т. Науменко, Д. Сергіїв — асистенти і опікуни. Між почесними гостями були: Іван Олексин — голова УБСоюзу, Микола Богдан — управитель оселі „Верховина", інж. Осип Сташків — голова „Січової Фундації" і Олесь Напора — фінансовий секретар „Січової Фундації".

Голова УБСоюзу, як і управитель „Верховини", виголосили короткі змістовні і зворушливі промови, в яких висловили велике признання діячам УСВТ „Ч. Січ" за зразкове ведення Спортової Школи та закликали продовжувати цю дуже корисну громадську працю в майбутньому.

Розвагові точки

В часі бенкету традиційно відбулися розвагові точки, що їх влаштували самодіяльні гуртки учасників(-ець) під проводом Марійки Бокало. Приємно, що в Спортовій Школі УСВТ „Ч. Січ" наші діти навіть ті, що не володіють вдома українською мовою, під час перебування на спортовому вишколі вчаться також і рідної мови, доказом чого були виступи в деяких точках наших наймолодших. Цьогорічна ровагова програма складалася із таких точок: 1. Усі учасники відспівали молитву „Боже Великий" та відмовили щоденну присягу Спортової Школи. 2. Вірш „Ми є діти українські" продеклямувала Галина і Юрчик Гіраки. 3. Пісню „Ку-Ку" відспівали наймолодші і особливо ті, що не володіють українською мовою. 4. Вірш про трагедію Мирослава Медведя вправно прочитала старша учасниця Р. Провост. 5. Пісні „Лебеді материнства" і „Мамо", присвячені мамам, гарно виконали старші учасниці — Л. Хмілевська, Р. Провост, Т. Бокало, Н. Бистряник і А. Губенко. 6. В'язанку спортових пісень, створених в Спортовій Школі, гучно відспівали усі учасниці й учасники вишколу.

Приємно було почути щирі подяки Команді табору, що їх в імені юначок й юнаків висловили Р. Провост і А. Підлуський.

Вручення нагород

Кульмінаційною точкою святкового закінчення 17-ої дуже успішної під кожним оглядом Спортової Школи було вручення пам'яткових нагород УБСоюзу для цих учасників(-ець), що „солідно училися" та значно поліпшили свої технічні вміння в різних ділянках спорту, та тим, що взірцевою поведінкою вийшли найкращими таборовиками. Клясифікації устійнено на підставах кінцевих вправ в різних елементах поодиноких ділянок спорту, як теж на базах клясифікаційних нотаток, що їх провадять інструктори в часі вишколу.

В копаному м'ячі трофеї за різні елементи і позиції вручено таким учасникам й учасницям: П. Адамс, М. Меленка, В. Тимчина, К. Ґард, Б. Гарасим, Т. Тимчина, А. Підлуський, М. Сідляр, М. Сідляр, М. Меленка, Д. Рускевич, Л. Михайлюк, А. Шолудко, С. Соколов, А. Кузик, А. Зварун, Р. Ґард, В. Голубовський, С. Колодій, А. Дубанович, М. Настащук, Р. Мартюк, Р. Вислоцький, Д. Колодій. Дівчата: Дж. Шолудко, В. Літкевич, Дж. Меленка, Л. Хмілевська, Р. Данчевська.

У відбиванці: Р. Данчевська, А. Кузик, Р. Провост, Л. Хмілевська, Н. Бистряник, Л. Михайлюк, Б. Гарасим, Т. Бокало, В. Літкевич, А. Губенко, В. Тимчина, А. Сиротніков.

У плаванні: Р. Данчевська, А. Підлуський, Т. Бокало, П. Адамс, Р. Провост, Дж. Шолудко, Л. Михайлюк, В. Літкевич, Н. Бистряник, Дж. Меленка, Б. Гарасим, Л. Хмілевська, А. Губенко, К. Кіляр, І. Турська, Г. Гірак, Н. Меленка, Р. Ґард і К. Ґард, В. Гошовський.

В тенісі: Н. Бистряник, А. Підлуський, В. Голубовський, А. Шолудко, М. Сидляр, Дж. Меленка, Т. Бокало, Л. Хмілевська, Р. Провост, А. Губенко, Дж. Шолудко, А. Зварин, С. Соколов, В. Сивенька, А. Кузик, П. Адамс, В. Літкевич, Л. Михайлюк, Ш. Рикабі.

Легка атлетика: за найращі осяги в бігу з перешкодами, що його популярно названо „Біг по Україні" (перешкоди-назви рік, гір і міст України) Р. Ґарб, М. Сидляр, В. Голубовський, Дж. Шолудко, Т. Бокало і Р. Провост, М. Мартюк. На відмічення заслуговує факт, що в Спортовій Школі наше юнацтво вишколюється на всесторонніх спортовців(-ок) про, що свідчать здобуті трофеї в різних ділянках. Трофеї найкращих учасників „Спортового Садочка" здобули: Г. Гірак, Т. Гарасим і Ю. Гірак. Трофеї найкращих таборовиків здобули: Дж. Шолудко, М. Меленка і А. Підлуський. Найкращі спортовці: Р. Данчевська, Т. Бокало, А. Кузик і А. Зварун.

Спеціяльні нагороди у формі медалів вручено учасникам-гостям зі спортового клюбу Порт Джервіс, що брали участь у вишколі в денних програмах, на які щоденно доїздили: Дж. Комсток, С. Комсток, Б. Дірмаєр, Б. Федорик, Дж. Федорик, М. Гил, Е. Кідней, Дж. Лікті, Д. Лікті, В. Онуфрій, К. Веянт, М. Вайн, Р. Веянт, Дж. Войташик.

Тренер і місцевий учитель з околиці Порт Джервіс Д. Комсток, що приглядався вишколові учасників Спортової Школи виступив в часі бенкету зі словом великого признання Спортовій Школі УСВТ „Ч. Січ" за зразкові вишкільні програми, дисципліну та професійність інструкторів і членів Команди. Для потвердження своїх слів цей визначний місцевий педагог вручив Спортовій Школі цінний подарок.

На протязі чотирьох тижнів збірні копаного м'яча Спортової Школи відбули товариські зустрічі з сусідніми американськими таборами, перед якими в гарних змаганнях гідно репрезентували українське ім'я. Саме завдяки цим зустрічам Спортова Школа набула нових приятелів в окрузі Порт Джервіс. Збірні учасників виграли високим вислідом з клюбом Порт Джервіс 5:0, з збірною „Питіян Кемп" — 3:1. Старші учасники, підсилені інструкторами, зазнали поразки з англійськими футболістами, що перебували на літній праці в таборі Питіян 1:3.

Учасники Спортової Школи влаштували теж чотирі вечірні ватри, в часі яких виступали з піснями, товариськими і жартівливими забавами. Спільно з танцювальним табором Роми Прийми-Богачевської влаштували „Маскарадну Забаву". На протязі чотирьох тижнів висвітлено вечорами коло 30 розвагових, пригодницьких і спортових фільмів.

Спортова Школа УСВТ „Ч. Січ", як висловився один із батьків учасника, дуже корисна спортово-виховна інституція, яка заслуговує на повну піддержку нашого громадянства.

З великим признанням треба відмітити, що в цьогорічній Спортовій Школі змогло взяти участь 11-ть учасників, завдяки щедрим стипендіям члена-фундатора УСВТ „Ч. Січ" Миколи Бойчука, як теж ОУА „Самопомічі" в Нюарку та Б. Робака. Більше число учасників дістали теж поважні знижки за оплату харчів, завдяки федеральній програмі, якою завідує УСВТ „Ч. Січ".

(от)

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 7-го ВЕРЕСНЯ 1986 р.

Сиракюзи, Н. Й. Місячні збори Т-ва „Українська Січ" 39-го Відд., о год. 2-ій по пол. в малій залі УНДому. Порядок нарад: звіти членів Управи, організаційні справи у приєднуванні нових членів і внески та запити, збирання членських вкладок: субота — від 5-8 год. веч.; неділя — від 12-2 год. по пол. Проситься прибути на збори, вибрати дивідендові чеки та вирівняти членські вкладки. — Управа.

● BUSINESS SERVICE ●

ГРОШІ до СССР
1 РУБЕЛЬ
ВКЛЮЧАЄ ВСЕ
$1.85

(Включена достава і забезпечення)
(Мінімальне замовлення — 30 руб.)
Ціни відповідають нинішньому курсові іноземної валюти і підлягають будь-яким оподаткуванням і змінам що можуть статися до вручення.

ОФІЦІЙНІ ПЕРЕКАЗИ.
ВСІ ПЛАТНОСТІ ПОВНІСТЮ ҐАРАНТОВАНІ.
ВАМ ПОСИЛАЄТЬСЯ РОЗПИСКА.
ЛІЦЕНЗОВАНІ І ЗАБЕЗПЕЧЕНІ ЗАПОРУКОЮ.

GRAMERCY SHIPPING, INC.
744 Broad Street
Newark, N.J. 07102
Est. 1947

● РІЗНЕ ●

ПАМ'ЯТНИКИ
з різних ґранітів, ставимо на цвинтарях св. Андрія в Бавнд Бруку, св. Духа в Гемптонбурґу, та інших
ВІДОМА СОЛІДНА ФІРМА
Cypress Hills Monuments
Власник — українець ВОЛОДИМИР БІЛЯНСЬКИЙ.
К. М. КАРДОВИЧ і О. ЛОБАЧЕВСЬКА
800 Jamaica Avenue
Brooklyn, N.Y. 11208
Tel.: (718) 277-2332
Відкрито кожного дня, в суботу включно, від 9 5 по пол., в неділю від 10-4 по пол.
На бажання і для вигоди клієнтів радо заїдемо до Вашого дому з проєктами й порадами.

ВІДІЙШЛИ ● ВІД НАС ●

МИКОЛА ХИЖИЙ, член УНС Відд.224-го в Тавнтоні, Масс., помер 11-го квітня 1986 року на 72-му році життя. Нар. 1914 року в Щепятині на Україні. Залишив у смутку дружину Маріянну (Радицька), брата Василя, сестер Софію Полкевич і Філю Козак, племінників і племінниць. Похорон відбувся в Массачусетс.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

ARKA Company DEPARTMENT STORE
26 First Avenue
Tel. (212) 473-3550
New York, N.Y. 10009
УКРАЇНСЬКІ МАШИНИ для писання (портативні) нім. продукції „Олімпія" висилаємо через Юнайтед Парсел.

● FOR SALE ●

HOUSE for SALE
UNIQUE Colonial Style house with view of brook for sale, by owner. Move-in-condition. 3 bedrooms, eat-in-kitchen with appliances, dining room, 1½ bathrooms, large living room with beamed ceiling and unusual hand-picked stone fireplace, oak floors, landscaped, and fully furnished. Rondout Valley Central School Dist. All this for $73,000.
(914) 626-2744

● SERVICE ●

The Ukrainian Restaurant & Caterers
132 2nd Ave. (8 St.)
N.Y., N.Y. 10003
212-533-6765
— PRIVATE PARTIES —
Christenings · Graduations
Showers · Weddings
Anniversaries
Meetings and Wakes

UKRAINIAN TYPEWRITERS
also other languages complete line of office machines & equipment.
JACOB SACHS
251 W. 98th St.
New York, N.Y. 10025
Tel. (212) 222-6683
8 - 11 A.M. 7 days and nights.

• FUNERAL DIRECTORS •

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням Тлінних Останків з різних країн світу.
UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(201) 964-4222

SENKO FUNERAL HOME
213 Bedford Ave., Brooklyn, N.Y.
(212) 388-4416 or (516) 481-7460

HEMPSTEAD FUNERAL HOME
89 Peninsula Blvd., Hempstead, L.I.
24 HOURS A DAY

UKRAINIAN NATIONAL FUNERAL SERVICE
Український Національний Цвинтар-Пам'ятник полагоджують всі справи пов'язані з похороном і похованням в ЗСА.
4111 Pensylvania Ave., SE
Washington, D.C. 20746
Tel.: (301) 568-0630 — Days
(301) 855-8864 — Sat., Sun., Eve. & Holidays
MAIL: PO Box 430
Dunkirk, MD 20754